

عنوان مقاله:

طراحی مراکز درمانی و توانبخشی بیماران اوتیسم با رویکرد روان شناسی محیطی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

تارا حبیب تبار - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

عبداله ابراهیمی - استادیار گروه معماری، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

ناتوانی کودک در برقراری ارتباط با مردم در موقعیت ها را بیماری اوتیسم می گویند . این کودکان به والدین یا اشخاص دیگر هیچ وابستگی نشان نمی دهند و با کودکان هم سن و سال خود بازی نمی کنند در حالیکه به اشیا بی جان علاقه و وابستگی شدیدی پیدا می کنند. این کودکان تماس چهره ای و ارتباط چشمی با دیگران برقرار نمی کنند و کمتر صحبت کرده و حتی در صورت صحبت تکلم آنها غیر عادی است. لذا اغلب بعنوان کودکان کر و لال تشخیص داده شده اند. کودکان اوتیستیک از نظر فیزیک جسمانی عادی بوده معمولا چهره ای جذاب دارند و در برخی موارد حافظه خوبی از خود نشان می دهند. تحقیقات نشان داده حس تعلق به جامعه و مفید بودن با به کار گمردن این دسته از افراد در مشاغل خاص امریست شدنی و این مسئله آموزش هر چه از سنین پایین تر کودکان اتیستیک را در مراکز اوتیسمی با طراحی و آموزش درست می طلبد . در این پژوهش سعی شده با توجه به نیازها و مشکلات این دسته از کودکان و شناخت آن ها فضاهایی را بر اساس ضوابط و معیارهای درمانی کودکان طیف ASD بوجود آوریم که بیشتر بر پایه نوع فضا و حس انتقال دهنده فضا و جنبه های کیفی بنا طراحی شود و راهکارهایی در این طراحی ها داده شود تا حضورشان در اجتماع و بهبود شرایط روانی این دسته از کودکان حتی المقدور نزدیک به کودکان معمولی شود. ایجاد یک محیط مناسب درمانی می تواند درمان شوند و احساس امنیت داشته باشند..

کلمات کلیدی:

بیماری اوتیسم ، مراکز درمانی بیماری اوتیسم ، روان شناسی محیط ، محیط آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/900061>

